



MINISTERIET FOR
BØRN OG
UNDERVISNING

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Ministeriet for Børn og
Undervisning
Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

06-12-2012

I forbindelse med behandlingen af (L 79) Forslag til Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, lov om erhvervsuddannelser og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Finansieringsomlægning af skolepraktikydelse, omlægning af arbejdsgiverbidrag, ophævelse af præmie, løntilskud og bonus samt nye, midlertidige tilskudsordninger) har udvalget i brev af 28. november 2012 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 4:

”Vil ministeren i fortsættelse af spørgsmål 2 give en udførlig kommentar til disse 3 konkrete forslag fra Produktionsskoleforeningen til øvrige tiltage, jf. bilag 6?

- a. Indførelse af en statslig refusionsordning, der dækker udgifter til skoleydelse og taxameter.
- b. Mulighed for virksomhedsforlagt undervisning i virksomheder op til 3 måneder på skoleydelse, som en form for prøvetid.
- c. En forøgelse af volumen i optag af egu-elever eventuelt i gennem gennemførelse af produktionsskolebaseret egu, hvor produktionsskolerne får ret til at oprette en fast antal egu-pladser pr. år.”

Svar:

Indledningsvis kan jeg oplyse, at Produktionsskoleforeningens forslag ikke er omfattet af de initiativer, som er aftalt iværksat i den politiske aftale om *Bedre erhvervsuddannelser og styrket uddannelsesgaranti* af 8. november 2012. Lovforslag L 79 udmønter dele af denne politiske aftale.

Produktionsskoleforeningens forslag vil indebære statslige merudgifter, som der ikke er afsat finansiering til i den indgåede politiske aftale og heller ikke i øvrigt i finansloven for 2013.

Med hensyn til spørgsmålets litra a så foreslår Produktionsskoleforeningen indførelse af en statslig refusionsordning, der dækker udgifter til skoleydelse og taxameter for praktik i erhvervsgrunduddannelsen (egu)

på værkstedsskole svarende til skolepraktik for elever i erhvervsuddannelser. Egu er overvejende en praktisk uddannelse, hvis relevans i meget høj grad beror på, om der kan tilvejebringes praktik til de enkelte forløb.

Uddannelsernes relevans er ikke garanteret af arbejdsmarkedets parter gennem en styringsmæssig ordning, hvori parterne indgår på samme måde som i erhvervsuddannelserne. Hertil kommer, at uddannelsen er en kommunal opgave, der som udgangspunkt er finansieret af kommunerne. Staten afholder dog udgifterne til den del af skoleundervisningen, som består af uddannelseselementer fra tilskudsberettigede regulerede uddannelser, som for eksempel erhvervsuddannelserne, og staten yder 50 pct. refusion af kommunernes udgifter til en række øvrige dele af uddannelsen. Til kommunernes udgifter til skoleydelse er refusionen på 65 pct.

Kommunalbestyrelsens udgifter til skoleydelse, der gives under praktikforløb på værkstedsskoler, og udgifter i øvrigt, der afholdes i forbindelse med uddannelsesforløb på værkstedsskole, er ikke omfattet af statslig refusion, hvilket skyldes hensynet til, at kommunerne skal have størst muligt incitament til at fremskaffe de nødvendige praktikpladser.

Jeg mener på den baggrund ikke, det er hensigtsmæssigt at fjerne dette incitament fra kommunerne.

Med hensyn til spørgsmålets litra b om mulighed i egu for virksomhedsforlagt undervisning i virksomheder i op til 3 måneder på skoleydelse, som en form for prøvetid, så knytter forslaget sig til det første forslag og handler om virksomhedsforlagt værkstedsskoleundervisning. Bestemmelsen om virksomhedspraktik i § 3, stk. 3, i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (egu-loven) indebærer, at uddannelsernes praktikdele enten foregår på en arbejdsplads ved midlertidig ansættelse af den unge i virksomheden eller på værkstedsskole med skoleydelse. Der er ikke fastsat nærmere regler om værkstedsskoleundervisningen ud over, at den skal foregå under arbejdspladslignende forhold.

Under hensyn til, at kommunerne skal have størst muligt incitament til at tilvejebringe de nødvendige praktikpladser, ydes der ikke refusion til skoleydelse under værkstedsskoleundervisning.

Det beror efter ministeriets opfattelse på kommunalbestyrelsens beslutning, om kommunen kan tilvejebringe virksomhedsforlagt værkstedsundervisning, for eksempel efter tilsvarende principper som produktions-skoledeltagere kan udsendes i kortere praktikforløb.

Jeg mener på den baggrund ikke, det er nødvendigt med en lovændring for at skabe mulighed for virksomhedsforlagt værkstedsundervisning.

Med hensyn til spørgsmålets litra c, hvorefter Produktionsskoleforeningen foreslår, at det overvejes at øge volumen i optag af egu-elever eventuelt gennem genindførelse af produktionsskolebaseret egu, hvor produktionsskolerne får ret til at oprette en fast antal egu-pladser pr. år, så bygger spørgsmålet på en faktisk fejl, idet den skitserede ordning ikke tidligere har eksisteret og derfor ikke kan genindføres.

Jeg kan ikke anbefale, at forslaget følges, idet kommunerne ved en ændring af egu-loven i 2007 fik pligt til at tilrettelægge egu i samarbejde med lokale uddannelsesinstitutioner for den relevante målgruppe for derved at skabe en klart defineret kommunal opgave. Kommunalbestyrelsen kan efter loven vælge at lade institutioner, som er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller produktionsskoler foretage tilrettelæggelsen på sine vegne.

Lovændringen var aftalt mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre den 20. juni 2006 ved "Aftale om fremtidens velfærd og velfærd og investeringer i fremtiden".

I 2003 havde produktionsskolerne fået mulighed for at tilbyde egu for unge, som efter et gennemført produktionsskoleforløb ikke havde opnået tilstrækkelige forudsætninger for at kunne gennemføre en generel kompetencegivende ungdomsuddannelse eller for at opnå varig beskæftigelse. Kommunerne fik med lovændringen mulighed for at overlade til produktionsskolerne at tilrettelægge egu for hele målgruppen – og altså ikke kun tidligere produktionsskoledeletagere – således at kommunerne fik mulighed for en rationel anvendelse af den lokale uddannelseskapacitet.

Når en institution godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller en produktionsskole tilrettelægger egu, varetager institutionerne de funktioner, som efter loven i øvrigt er tillagt kommunalbestyrelsen. Dette gælder dog ikke kommunalbestyrelsens muligheder for at supplere de tilskud til undervisning, som finansieres af offentlige midler og heller ikke de tilsvarende muligheder for at yde særlige tilskud, herunder tilskud til undervisning på værkstedsskole, ligesom udgiften til skoleydelse afholdes af kommunalbestyrelsen og ikke af den gennemførende skole. Det er kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor eleven er tilmeldt folkeregistret, der afholder disse udgifter.

Når egu tilrettelægges af en institution godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller en produktionsskole, kan kommunalbestyrelsen gøre tilskud, som ikke er fuldt statsligt finansieret, afhængigt af kommunalbestyrelsens forudgående tilslutning til den konkrete uddannelsesplan. Denne finansieringsordning svarer til den tidligere ordning for egu tilrettelagt af produktionsskoler.

Produktionsskoleforeningens forslag vil ikke være en genindførelse af en tidligere ordning, da produktionsskolerne kun havde en begrænset mulighed for at udføre egu, og da der ikke var fastsat et bestemt volumen for produktionsskolernes tilrettelæggelse af egu.

Henvendelsen giver således ikke anledning til ændringer af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Christine Antorini